

Publicerad 2023-09-28 20:32 av Black raven

Egentligen

I en värld.

Där andra lever.

Mitt ibland dem.

Jag, ett videungens barn.

Trevar efter trygghet.

Fortfarande.

Svävar i björnbärsbuskens famn.

Asfaltens himlakropp ömsar sitt skinn.

Aldrig var jag närmre.

Än den närhet som svalnat.

I ett månsken.

Av vintersnö.

Jag omfamnar mig själv.

Inte för att jag vill.

Utan för att jag måste.

Skydda diamanten.

Inom mig.

Passionen tystnat.

Så även kärleken.

De vita tigrarna.

Har somnat.

Taket ovanför dem.

Där stargazer liljor ruvar.

Spår av natten som varit.

Sopar ihop dess torkande regn.

Kvar blir jag.

Ensam.

I mitt egna skal.

Av hon som försvann.

Men nog aldrig riktigt syntes.

Klipper av mig rädlorna.

De som ständigt paralyserat mig.

Att inte längre fly.

Men inte heller stanna kvar.

Grodornas kvicksand domnar bort.

Stannar till vid statyn.

En allé av porslins kvinnor.

Jag ställer mig bredvid dem.

Med korslagda armar.

Som de.
Jag tittar in i kameran.
Och ler.
En natt.
Någonstans i nattvimlet.
I Teneriffa.
För länge länge sedan.
Innan jag kom att bli.
Den jag är idag.
Jag slår ihop fotoalbumet.
I mina tankar.
Färdas tillbaka.
Ett stenkast från nuet.
Violer skiftar färg.
Jag låter kvällen omsluta mig.
De som drömmer sig hem.
I stjärnornas kokong.
Lämnar sig själv.
Till nattens diktsamling.
De ord.
Som skrivs.
I en bok.
Poesins andetag.
Andas in.
Andas ut.
Lev.
Nu.
De svarta lejonerna ser dig.
Men dömer dig inte.
Viskar hemligheter.
Till mig själv.
När morgonen gryr.
Men vem bryr sig om det.
Egentligen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten